

BILLEDKUNST SKOLERNE

Det Kongelige
Danske Kunstakademi

Vedrørende tegning på Kunstakademiets Billedkunstskoler

Spørgsmål 52

(Ministeren bedes gøre rede for, om det er rigtigt, at "(...) der har mig bekendt ikke været tegneundervisning på Kunstakademiets billedkunstskoler de sidste 37 år", sådan som Asbjørn Jakobsen fra Den Klassiske Tegneskole skriver i et brev til kulturordførerne, jf. KUU alm. del – bilag 66.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Alex Ahrendtsen (DF).

Svar bedes)

Asbjørn Jakobsen fra Den Klassiske Tegneskole hævder i et brev sendt til blandt andet Kulturminister, medlemmer af Folketingets Kulturdvalg samt rektorer fra henholdsvis Det Kgl. Danske Kunstakademis Billedkunstskoler og Arkitektur og Designskole (to institutioner), at der ikke har været tegneundervisning på Kunstakademiet i de sidste 37 år.

Hvornår tegneundervisning som obligatorisk kategori blev afskaffet på Kunstakademiets Billedkunstskoler står hen i det uvisse, men det er rigtigt, at der ikke har været obligatorisk tegneundervisning som introduktionsforløb og i det hele taget siden 1980'erne.

Det betyder dog ikke, at tegneundervisning har været totalt fraværende og det er det heller ikke i dag. I de forløbne år har der været forskellige gæstelærere, der har taget sig af tegneundervisningen. Blandt andet den kinesiske kunstner Tong Wang og tidligere malerprofessor Anette Abrahamsson.

Asbjørn Jakobsen skriver følgende:

På Kunstakademiets billedkunstskoler anses tegning ikke for at være et grundlæggende medie. Det er blevet idealiseret at bryde med normerne, som en undervisningsform, og der ses bort fra de færdigheder, både praktisk og intellektuelt, som samfundet er bygget på.

Billedkunstskolerne står i dag tilbage med grene uden en stamme (læs: substans). Det er talent, der har ansvar for egen læring uden faglig forberedelse og en bred akademisk ballast.

BILLEDKUNST SKOLERNE

Det Kongelige
Danske Kunstakademi

Hertil kan svares:

Det er rigtigt, at tegning ikke anses for at være et grundlæggende medie i forhold til samtidskunsten. I dag er mange forskellige teknikker trådt i stedet for tegning og samtidskunsten fordrer kendskab til mange forskellige materialer og teknikker. Derfor er det ikke hensigtsmæssigt at favorisere tegning som et grundlæggende medie. Samtidskunsten indeholder ud over maleriet, skulpturen og grafikken mange andre typer af kunst, fra konceptualisme til video og filmkunst foruden nye digitale medier som internettet (f.eks. programmering), nye 3D teknikker og andre computerbaserede teknikker, der er centralt for samtidskunsten, og hvor det at kunne tegne i hånden ikke er en grundlæggende præmis.

I tilrettelæggelsen af billedkunststudiet lægges der vægt på, at de studerende uddannes til det kunstmarked, der er, både privat (økonomisk) og institutionelt og her er tegning ikke specielt i fokus. Det vægtes også, at de studerende opnår færdigheder i for samtiden relevante kunstneriske teknikker. Der ses således på ingen måde bort fra færdigheder, hverken praktisk eller intellektuelt, som er relevante for samfundet.

Jeg vil mene, at når det anføres, at samfundet er bygget på bestemte færdigheder, så er det vel til diskussion, om tegning netop er en af de færdigheder samfundet er bygget på. Selvfølgelig spiller tegning en meget stor rolle i næsten enhver kulturs kulturarv og det skal på ingen måder underkendes. Men tegningens rolle er i dag en ganske anden i forhold til samtidskunsten end den var for 100 år siden. Det vil være for omfattende at opridsede det 20. århundrede kunsthistorie og hvordan kunstens udvikling har givet tegning en sekundær rolle som kunstnerisk færdighed, men ikke desto mindre forholder det sig sådan, må jeg konstatere. Billedkunstuddannelsen er desuden heller ikke en uddannelse med det primære formål at bevare. Det er netop en uddannelse med det primære formål at skabe nyt.

På Billedkunstskolerne har vi de seneste år desuden erfaret, at den unge "netgeneration" er meget optaget af materielle teknikker, som fylder en stor del i vores undervisning, blandt andet på Billedkunstskolernes laboratorier, som pt. trives bedre, end de har gjort længe. Vi har specialiserede laboratorier for grafiske teknikker, skulpturelle teknikker (fra klassisk modellering til 3D print) og foto og film (ligeledes fra analoge til digitale teknikker) og Billedkunstskolerne værner om disse tekniske læringsrum og undervisningen i disse teknikker, og har netop prioriteret disse områder i vores nyeste studieordninger.

At Billedkunstskolerne i dag står tilbage som "grene uden stamme" (altså uden substans) må stå for Asbjørn Jakobsens egen regning. Det mener jeg selvfølgelig på ingen måde man kan sige, med mindre man mener, at selve substansen ligger i tegneundervisningen. Efter min bedste overbevisning er her masser af substans og også masser af stammer inden for forskellige tekniske og intellektuelle områder.

BILLEDKUNST SKOLERNE

Det Kongelige
Danske Kunstakademi

Kunstakademiets Billedkunstscolers curriculum har hidtil været reguleret af skolen selv via studienævnet og diskuteret i Skolerådet. Sådan er det stadig. I Danmark findes der ikke en tradition for et statsreguleret curriculum på videregående uddannelser. Pt. arbejder Billedkunstscolerne med en institutionsakkreditering med det formål at kvalitetssikre vores uddannelsesudbud i forhold til det samfund, vi lever i. Billedkunstscolerne arbejder målrettet på at målrette vores uddannelsen mod vores samfund og det arbejdsmarked, der er for billedkunstnere, som i høj grad er defineret af et privat marked men også den internationale kunstverdens institutioner og markeder. Billedkunstscolerne har en skærpet bevidsthed om dette marked, og det kan naturligvis godt betyde, at man på sigt genoptager obligatorisk tegneundervisning, hvis tegning som færdighed skulle blive efterspurgt på kunstmarkedet.

Med venlig hilsen

Sanne Kofod Olsen
Rektor

